

Stará píseň

Wabi Ryvola

Nad lesem se soumrak sklání
nás to popohání k ohni blíž
tam kde je kruh kamarádů
kde voní smůla a kde smutek nevidíš

než spadne noc kytary začnou zpívat
to už je dávný trampů zvyk
písničky jdou že nestačíš se dívat
co je to v osadě dnes večer za povyk

Údolím zní píseň stará
to zpívají kamarádi tví
na pozdrav pardům stará sosna mává
vždyť už je čas hned oheň zahoří

Táborák Tě k sobě volá
tak neváhej a na kytaru hraj
ať naší písni zní osada celá
ať s námi zpívá dneska celý kraj

Jezdíme v sobotu domů
do ráje stromů kde jsi sám
zpíváme na campu starém
mlžným oparem letí píseň ke hvězdám

měsíc je rád že má zas kamarády
tichý je les a ptáci šli už spát
každého trampa tyhle chvíle v lese svádí
a tak se vrací a zpívá častokrát

Údolím zní píseň stará
to zpívají kamarádi tví
na pozdrav pardům stará sosna mává
vždyť už je čas hned oheň zahoří

Táborák Tě k sobě volá
tak neváhej a na kytaru hraj
ať naší písni zní osada celá
ať s námi zpívá dneska celý kraj

Táborák Tě k sobě volá
tak neváhej a na kytaru hraj
ať naší písni zní osada celá
ať s námi zpívá dneska celý kraj